

Men det, der har kaldt mig herop, var det forslag til vedtagelse, som hr. Troels Lund Poulsen fremsatte på en række partiers vegne, og specielt den anden sætning i forslaget, hvori der står, at Folketinget lægger afgørende vægt på, at dansk deltagelse i militære indsatser finder sted i overensstemmelse med folkeretten.

Kl. 11.05

Det er jo en meget smuk formulering, det må man sige. Det er svært at være uenig i.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge: Hvilket tidsperspektiv dækker den formulering egentlig? Dækker den også tilbage i tid, eller er det en ren fremadrettet formulering, at danske militære indsatser for fremtiden skal være i overensstemmelse med folkeretten, eller hvad?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Venstres ordfører finder ikke, at mere tid ville have gjort en forskel. Men kan Venstres ordfører ikke se det utrolig paradoksale i, at FN's våbeninspektion anmoder om mere tid, hvorefter 4 ud af 15 medlemmer af Sikkerhedsrådet finder det påkrævet med intervention med henblik på at lede efter selvsamme masseødelæggelsesvåben, som man så ikke har fundet endnu.

Er det ikke et paradoks? Er det ikke noget, der giver anledning til blot den mindste tvivl i Venstres ordførsers sind, om det nu også var det rigtige grundlag at gå ind på? Det synes jeg Venstres ordfører burde reflektere lidt mere nuanceret over end det, vi har hørt hidtil.

(Kort bemærkning).

Jeppé Kofod (S):

Jeg vil bare spørge Venstres ordfører endnu en gang: I forbindelse med vedtagelsen af 1441 tilkendegav et stort flertal af de 15 lande i FN's Sikkerhedsråd, som stemte for denne her resolution, at de forudsatte, at det her selvfølgelig var en resolution, der krævede, at man vendte tilbage til Sikkerhedsrådet, før man iværksatte en militær aktion.

Det modsagde Danmark ikke dengang, det modsagde regeringen ikke dengang. Det var det, der var enighed om. Tror hr. Troels Lund Poulsen virkelig, at alle de her lande havde stemt for 1441, hvis den gav en automatik til militær aktion? Nej, der var en stor debat i det efterår sidste år, det kan hr. Troels Lund Poulsen vel også erindre, om, at man jo netop ikke ville have en automatik.

Så jeg vil bare spørge endnu en gang, og det er virkelig et vigtigt, principielt spørgsmål: Er det de stærkeste og ikke de fleste, der har ret, når det gælder FN's Sikkerhedsråd? Er det de stærkeste, der bare kan bestemme, og de fleste tilsidesætter man bare? Er det den opfattelse, Venstre har af, hvordan man arbejder i FN's Sikkerhedsråd?

Der var ikke noget FN-grundlag, og 1441 gav ikke automatik til magtanvendelse, uanset hvor meget Venstre og regeringen påstår det.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Først til hr. Jeppé Kofod om resolution 1441: Det folkeretlige notat, som der blev lavet fra Udenrigsministeriet, slår jo tydeligt fast, at 1441 giver bemyndigelse til magtanvendelse. Det er det samme kontor, som også i 1998 under Kosovo afgav et notat om Danmarks stilling i forhold til deltagelse i Kosovoaktionen.

Så jeg betvivler på ingen måde det notat, der er fra folkeretskontoret i Udenrigsministeriet, og jeg mener også, det er meget tydeligt, at der jo står »consider«. Det betyder, at man skal overveje, og man vendte tilbage, og man havde diskussioner. Det her er ikke et spørgsmål om, hvorvidt det er de stærkeste eller ej. Det her er et spørgsmål om, at ja, der var jo uenighed. Det er der ikke nogen grund til at skjule. Det var jo derfor, man havde en meget lang debat om, hvad konsekvenserne skulle være.

Så er det blot, at jeg anholder meget klart, at jeg i den her situation ikke mener, at man kunne komme videre ad vejen ved at give Hans Blix længere tid.

Angående hr. Morten Helveg Petersens spørgsmål står der også i rapporten, at der skulle være et betingelsesløst samarbejde for Hans Blix. Det var der jo ikke. Der var ikke et betingelsesløst samarbejde. Han fik ikke de muligheder, han skulle have for at kunne udføre sit arbejde.

Så kan man udmærket sige, at der så er brug for længere tid. Ja, der var måske brug for længere tid, men hvor lang tid skulle man så give Saddam Hussein? Jeg mener ikke, at længere tid overhovedet var nogen idé, for man kender Saddam Hussein og ved, hvordan han har trukket det internationale samfund rundt ved næsen.

Så til hr. Jann Sjørnsen om, hvordan man skal forstå vedtagelsen. Og der er det da meget klart, som det står her, at Folketinget lægger afgørende vægt på, at dansk deltagelse i militærindsatser finder sted i overensstemmelse med folkeret-